

Πιρηνηγαί ήριόνου ποτέ τάφον τινά έν τινι κοιμητηρίω, ένθα παρευρίσκειτο και ό Fitz James, αφνης άκούεται φωνή υπό του τάφου έξερχομένη, ώς άν έλάλει ό νεκρός. Οί περιεστώτες περιχέονται υπό ψυχρού ήρώτος και μέουσιν έμβρόνητοι. Ένωσιέται ότι αυτουργός του τεχναύματος ήτο ό Fitz James.

‘Ημέραν τινά, έν τινι συμπόσιω, έλάλει μυστηριώδως και άρκετά ένθέρμως μετά τινος ανθρώπου παρυσύσαντος δέθην υπό την τράπεζαν, και όστις είχε κλέψει κοχλιέριον άργυρου. ‘Η συνδιάλεξις ήτο τοσοϋτον φυσική, ώστε δλαι αι κυριαί ήγήρθησαν κραυγάζουσαι πιάσετε τον κλέπτην! Αί σκηναί άς ό Fitz James εξετελεί. άν όχι αι έμφαντικώτεραι, τουλάχιστον αι εύαρεσιώτεραι είναι εκείναι άς εξετελεί δεισθεν παραπετάσματος, ως λ χ. ή του δδοντοϊατροϋ, όστις απέεπα άλληλοδιαδόχως τους υγιείς δδόντας άντι των διεσθρωτών και έβασάνιζε τον πάσχοντα, ευχαίρων αυτον ύπερον ότι εκτήτατο ήτη στόμα καθαρόν. Τήν σιηνήν των καλογρατών και του μονατηρίου, έν ή οι παρσιτώτες ήκουον εύκρινέστατα, τον ήγον του κώδωνος, του ώρολογίου και τα άσματα του χοροϋ.

‘Αδυνατώ να πιστεύσω ότι μεταξύ των μιμητικών πηγών ύπάρχει τις παρήγουσα τοιαύτη έντελη άπάτη, όσαν ή άνθρωπίη φωνή, ήτις είναι έμψυχόν τι, συμβοθόν έχουσα και την δύναμιν του λογικου. ‘Η βίβα του Fitz James έφθασε τον άνώτατον βαθμόν, ήτοι έσχε ως πανηγυριστήν τον περιώνυμον Lalande όστις περικοπήν εκ τινος δημοσίου έφημερίδος άναήρμεν ένταυθα.

‘Ότι ό Κύριος Lachapelle έδημοσίευσε κατά το 1772 το σύγγραμμά του περι έγγαστριμυθίας, κατεχώρησα πραγματείαν τινά εκτεταμένην έν τη έφημερίδι των σοφών, έν τω φύλλω του Νοεμβρίου. Προς δε και έν τη ‘Εγκυκλοπαιδεία του vverdm εν τω κύρη Saint Gilles παντοπόλης του Saint Germain en Laye, ήτο κάτοχος τοιούτου προτερέματος, τα δε μέλη της ακαδημίας ώμολόγησαν ότι είχαν πολλάκις άπατηθής ως προς την άπόστασιν και την διεύθυνσιν της φωνής. Έν τοσοϋτω έλθον οϋτος εις την ακαδημίαν των έπιστημών την 22 Δεκεμβρίου 1770 δέν παρήγαγε την ειρημένην έκκληξιν, έσως διότι ήμείς μόν ειμεθα λίαν προκατειλημένοι ό δε Saint gilles άποθεαβήρημος. ‘Ακούσας όμως τον πολύτην Fitz James έν τή οικία του ‘Ροβερτσώνος άνευρον πάν ό,τι ό Κύριος Laehapelle άναφέρει, περι των έγγαστριμύθων περι ών λαλοϋσι και οι van dale, Bordeau και πολλοί άλλοι. Είδον αυτον τον Fitz James εκτελοντα πλησιον μου έρωταποκρίσεις από του βάθους θερμάστρας, από του ύψους καπνοδόχου και από διάφορα άλλα μέρη της αίθούλης και των παρακειμένων δωματίων. έντεϋθεν δε δέν ήθαύμασα πλέον περι των έκπληκτικων διηγημάτων των έν τω μνησθέντι συγγράμματι άναφερομένων. ‘Αλλ’ ό Βαρώνος de Mungen ό κατήχων την ικανότητα του έγγαστριμύθου εξήγησε τον μηχανισμόν του άέρος και του στόματος αναγκαίον

λίαν διά την μοναδικήν και σπανίαν ταύτην τέχνην, ή κακώς ονομάζουσιν έγγαστριμυθίαν. ‘Ο Fitz James άπέβίωσε κατά το 1815, δολοφονηθείς υπό των Κοζάκων επί του λοφίσκου Montmatre. A. K.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΠΕΡΙ ΜΥΙΑΣ.

‘Η μυία, ήτις τοσοϋτον φαίνεται συνφοικωμένη με τον άνθρωπον, εξ οϋ και οικιακή ώνομάσθη, ζωολογικώς κατατάσσεται εις την συνομοταξίαν των άρθρωζώνων και την δημοταξίαν των έντόμων παρστρομένη με άόπλους οφθαλμούς φαίνεται ως μη έχουσα έν τω οργανισμω αυτης οϋδέν μαρτυροϋν την πανσφορίαν του πλάστου, άλλ’ όμως δρωμένη, ως και τα λοιπά της αυτης τάξεως έντομα, διά του τοσοϋτον πλουτίσαντος τας φυσικάς έπιστήμας μικροσκοπίου, εκπληττει ύμάς, παρσσιάζουσα κατασκευήν, και μάάλιστα του οργάνου της όράσεως, θυμασιωτάτην ως προς τον βιον δν προώριεται να ζή. Θισρουμένη λοιπόν διά του μικροσκοπίου φαίνεται έχουσα οφθαλμούς συνθέτους· οι πρώτοι, δι’ ών το έντομον τοϋτο καθορζ τα πόρρω άντικείμενα, και οστινες διά τοϋτο παρεμφέρουσι της των τελειωτέρων ζώνων, έχοντες δηλονότι ύελώδες ύγρον και κρυστάλλινον φακόν, ως ή λεπτή άνατομία δεικνύει τοιούτους, κείνται επί της κορυφής της κεφαλής, δύο όντες τον αριθμόν· οι δε δεύτεροι, οι σύνθετοι, όστινες χρητιμεϋουν αυτή εις το να καθορζ τα πλησιον εύρισκόμενα άντικείμενα, κείνται επί του άνω μέρους αυτης εις τα πλάγια της κεφαλής, αποτελοϋντες δύο ημισφαίρια. Τα ημισφαίρια ταϋτα άτινα εκ πρώτης όψεως φαίνονται ως άπλους οφθαλμός, σύγκεινται εκ πολλοτάτων οφθαλμίσκων τον ήριθμόν περίπου 4 χιλιάδας, εκαστος των όποιων φέρει κερατοειδή χιτώνα, ή ύελώδες σωμα, χρωματιστικήν ύλην και ιδιαιτερον νευρικόν νημα· ό κερατοειδής χιτών έντός του οφθαλμίσκου είναι εξάγωνος, και συμπίπτει μετá των παρακειμένων, ώστε όλη ή έπιφάνεια των ημισφαιρίων τοϋτων καλύπτεται υπό κερατοειδούς χιτώνος και άποτελεί, οϋτως ειπεΐν, δικτυωτόν πλέγμα. Διά των τοιούτων οφθαλμών το έντομον τοϋτο καθορζ τα πλησιον κείμενα άντικείμενα, και τοϋτων έν εκ των πολλών σημείων, εκείνο δηλονότι άφ’ οϋ ή άκτις του φωτός άπερχομένη εισέρχεται έντός του οφθαλμίσκου και προσπίπτει επί του όπτικου νεϋρου· έπομένως το όλον άντικείμενον βιβαίως παρίσταται αυτη ως δικτυωτόν πλέγμα διά των οφθαλμών τοϋτων, ή ως Μωσαϊκόν έδαφος· ως οργανον δ’ αφής χρησιμεϋουν εις το έντομον τοϋτο αι θισσανώδεις κεραιαι αι κείμεναι έμπροσθεν των οφθαλμών.